

Sygn. akt II K 396/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska , Zenon Aleksa

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anna Murzynowska

po rozpoznaniu dnia 25 marca 2014 r. , 07 maja 2014 r. , 25 czerwca 2014 r. , 04 września 2014 r. , 03 listopada 2014 r. , 07 stycznia 2015 r. i 17 lutego 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. C. , syna A. i E. z d. B. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 30 kwietnia 2010 r. w kancelarii notarialnej mieszczącej się przy ul. (...) lok 3 w W. woj. (...) , a ujawnionym w L. , prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w P. w sytuacji grożącej niewypłacalności udaremnił i uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela J. A. prowadzącego działalność gospodarczą pod firma (...) z/s w L. , mającego wierzytelność z tytułu nieuiszczonych należności za wynajem lokalu użytkowego zlokalizowanego w L. przy ul. (...) w L. w kwocie 114061,21 złotych , w ten sposób ,że w dniu 30 kwietnia 2010 r. na podstawie aktu notarialnego repertorium (...) dokonał zbycia udziału nieruchomości w postaci lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) (kw. nr (...)) , stanowiącą własność na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej z M. C. , który to lokal był wykorzystywany wyłącznie na potrzeby prowadzonej przez T. C. działalności gospodarczej (...) T. C. i który to lokal był wpisany do ewidencji środków trwałych tego przedsiębiorstwa na rzecz podmiotu (...) , J. G. z/s w P. , a tym samym nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli dokonał spłaty i zaspokojenie wierzytelności tylko jednego wierzyciela tj. (...) , J. G. , czym działał na szkodę wierzyciela (...) J. A.

to jest o czyn z art. 300 § 1 k.k. w zb. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego T. C. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu .
2. Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa .

Sygn. akt II K 396/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2009 r. firma (...) z/s w P. zawarła z firmą (...) z/s w L. umowę najmu lokalu użytkowego ul. (...) w L. o powierzchni ok. 407,5 m⁽²⁾. Umowa ta została zawarta na czas oznaczony 60 miesięcy i ustalono w niej iż miesięczny czynsz z tytułu wynajmu tego lokalu wynosi 32607,55 zł (65 zł + Vat za 1 m⁽²⁾). Firma (...) z/s w P. do listopada 2009 r. regularnie płaciła czynsz za wynajem tego lokalu. W listopadzie 2009 r. oskarżony T. C. nie zapłacił czynszu za ten miesiąc w kwocie 32607,55 zł z powodu trudności finansowych . Oskarżony T. C. nie zapłacił również kwoty 32607,55 zł z tytułu czynszu za miesiąc grudzień 2009 r. , kwoty 15107,55 zł z tytułu czynszu za miesiąc styczeń

2010 r. i kwoty 33738,56 z tytułu czynszu za miesiąc luty 2010 r. . Wobec powyższego pełnomocnik J. A. w dniu 16 marca 2010 r. złożył pozew o zapłatę do Sądu Okręgowego (...) wobec oskarżonego T. C. (k. 75-81) . W dniu 04 maja 2010 r. Sądu Okręgowego (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym sygn. akt X GNC130/10 i zasądził od T. C. na rzecz J. A. kwotę 114061,21 zł z ustawowymi odsetki oraz koszty postępowania , który uprawomocnił się w dniu 08 czerwca 2010 r. (k. 7).

Wobec trudnej sytuacji finansowej firmy (...) z/s w P. oskarżony T. C. oraz jego żoną M. C. podjęli decyzję o sprzedaży lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) firmie (...), J. G. z/s w P. której firma oskarżonego była winna kwotę 500000 zł z tytułu usług transportowych . Wspólnik tej firmy (...) wyraził chęć nabycia tego lokalu mimo iż był on obciążony wpisami w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej dla tego lokalu w dziale IV wpisami 4 hipotek , natomiast w dziale III zamieszczona była wzmianka o toczącej się egzekucji w sprawie KM 111/10. Działanie to miało na celu przywrócenie płynności finansowej firmy (...) z/s w P. i spłatę pozostałych wierzycieli . W dniu 30 kwietnia 2010 r. została zawarta w Kancelarii Notarialnej w W. przy ul. (...) lok. 3 umowa sprzedaży repertorium (...) pomiędzy T. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod firma (...) z/s w P. i jego żoną M. C. a T. G. i J. G. wspólnikami (...), J. G. z siedzibą w P. lokalu niemieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. o powierzchni 67,50 m⁽²⁾ którego współwłaścicielami w udziałach po 1/2 części byli M. C. i T. C. dla której prowadzona była księga nr wieczysta (...). W dziale IV księgi wieczystej nr (...) wpisane był: hipoteka umowna łączna kaucyjna do kwoty 750000 zł na rzecz (...) Bank S.A. w W. , hipoteka umowna łączna kaucyjna do kwoty 300000 zł na rzecz (...) Bank S.A. w W., hipoteka umowna zwykła w kwocie 379687,50 zł na rzecz (...) Bank S.A. w W. , hipoteka umowna kaucyjna do kwoty w kwocie 80000 zł na rzecz (...) Bank S.A. w W.. T. G. i J. G. wspólnicy (...), J. G. z siedzibą w P. nabyli ten lokal za kwotę 1625000 zł . T. C. i M. C. oświadczyli iż otrzymali od nabyci kwotę 717146,25 zł . T. G. i J. G. wspólnicy (...), J. G. z siedzibą w P. tytułem zapłaty części ceny za ten lokal zobowiązali się zapłacić: kwotę 478625,75 w terminie do dnia 30 kwietnia 2010 r. z tytułu spłaty kredytu udzielonego przez (...) Bank S.A. w W. zabezpieczonego wpisem hipoteki pod poz. 3 i 4 w dziale IV księgi wieczystej nr (...), kwotę 89228 zł tytułem całkowitej spłaty długu objętego postępowaniem egzekucyjnym KM 111/10 . Pozostała część ceny w kwocie 340000 miała zostać zapłacona w terminie do 30 maja 2010 r. na rachunek bankowy M. C. po otrzymaniu przez nabywców zgody na wykreślenie hipoteki wydanej przez (...) Bank S.A. w W. oraz prawomocnego postanowienia o umorzeniu egzekucji komorniczej KM 111/10 (k. 286-300) . Na kwotę 717146,25 zł będąca ceną sprzedaży składały się zaległości w kwocie 500000 zł na rzecz (...), J. G. z siedzibą w P.. Tym samym w dniu 30 kwietnia 2010 roku oskarżony T. C. i jego żona M. C. otrzymali kwotę 217146,25 zł . Natomiast kwota 340000 zł została wpłacona do dnia 30 maja 2010 r. na rachunek M. C. (k. 283v-285). Część tej kwoty oskarżony T. C. przeznaczył na spłatę zaległości podatkowych jego firmy .

W marcu 2010 r. (a więc przed zawarciem w/w umowy sprzedaż) oskarżony T. C. zaczął ponownie regularnie płacić z niewielkim opóźnieniem czynsz za najem lokalu użytkowego w L. przy ul. (...). Środki uzyskane z tytułu sprzedaży lokalu niemieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. pozwoliły mu zapłacić za zaległy czynsz za miesiąc styczeń 2010 r. oraz płacić czynsz od kwietnia do sierpnia 2010 r. Oskarżony T. C. zapłacił w okresie od marca do sierpnia 2010 r. z tytułu zawartej z firmą (...) z/s w L. umowy najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w L. łączną kwotę 210752,85 zł (która zastała przez J. A. zaliczona jako czynsz za styczeń 2010 r. oraz jako czynsz za okres od marca do sierpnia 2010 r.) . W październiku 2010 r. oskarżony T. C. wyprowadził się z wynajmowanego lokalu przy ul. przy ul. (...) w L. . Nakazem zapłaty z dnia 13 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy (...) sygn. akt VI Nc-e 1133937/11 zasądził od T. C. na rzecz J. A. kwotę 76170,82 zł (k. 8) tytułem pozostałych należności związanych z zaległościami czynszowymi z tytułu umowy najmu lokalu przy ul. przy ul. (...) w L..

T. C. ma ukończone 38 lat, jest żonaty , posiada dwoje dzieci , pracuje i uzyskuje dochód 1600 zł miesięcznie , był karany (k. 506-507) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 08 kwietnia 2013 r. (k. 543-551) wynika iż stan psychiczny oskarżonego T. C. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony T. C. może brać udział w postępowaniu sądowym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonych T. C. (k. 496-497 , k. 592 i k. 650) , zeznań świadków : J. A. (k. 39-40 i k. 51v) , B. A. (k. 316 i k. 597) , J. G. (k. 283v-285 i k. 597-598) , M. C. (k. 305 i k. 643-644) i E. L. (k. 344, k. 420 v i k. 644) , zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z załącznikami (k. 1-35) , dokumentacja dotycząca zadłużenia na rzecz (...) (k. 53-63) , kserokopii dokumentacji z akt postępowania X GNc 130/10 (k. 74-101) , kserokopii dokumentacji z akt postępowania egzekucyjnego KM 603/10 (k. 102- 250) , aktu notarialnego (k. 286-300) , karta karna (k. 506-507) i opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 543-551) .

T. C. stanął pod zarzutem , iż : w dniu 30 kwietnia 2010 r. w kancelarii notarialnej mieszczącej się przy ul. (...) lok 3 w W. woj. (...) , a ujawnionym w L. , prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w P. w sytuacji grożącej niewypłacalności udaremnił i uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela J. A. prowadzącego działalność gospodarczą pod firma (...) z/s w L. , mającego wierzytelność z tytułu nieuiszczonych należności za wynajem lokalu użytkowego zlokalizowanego w L. przy ul. (...) w L. w kwocie 114061,21 złotych , w ten sposób ,że w dniu 30 kwietnia 2010 r. na podstawie aktu notarialnego repertorium (...) dokonał zbycia udziału nieruchomości w postaci lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) (kw. nr (...)) , stanowiącą własność na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej z M. C. , który to lokal był wykorzystywany wyłącznie na potrzeby prowadzonej przez T. C. działalności gospodarczej (...) T. C. i który to lokal był wpisany do ewidencji środków trwałych tego przedsiębiorstwa na rzecz podmiotu (...) , J. G. z/s w P. , a tym samym nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli dokonał spłaty i zaspokojenie wierzytelności tylko jednego wierzyciela tj. (...) , J. G. , czym działał na szkodę wierzyciela (...) J. A. to jest popełnienia czynu z art. 300 § 1 k.k. w zb. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony T. C. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów . Oskarżony T. C. wyjaśnił iż pogorszenie sytuacji finansowej jego firmy nastąpiło w roku 2009 . W pierwszym kwartale 2010 r. nie był w stanie zapłacić na rzecz firmy (...) kwoty 114000 zł z powodu innego zadłużenia jego firmy , które mogło być na kwotę ok. 2 milionów złotych. W grudniu 2009 r. zadłużenie na rzecz K. J. A. wyniosło kwotę około 50000 zł czyli w wysokości dwumiesięcznego czynszu . Czynsz nie został również zapłacony w pełnej wysokości za miesiąc styczeń i luty 2010 r. . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego T. C. wynika iż w tym okresie jego firma miała zadłużenie na kwotę ok. 500000 zł w firmie (...) . Następnie oskarżony T. C. opisał jak wyglądała transakcja sprzedaży przez niego i jego żonę lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) firmie (...) . Oskarżony T. C. wskazał iż ten lokal był obciążony hipotekami na rzecz banku i należności te spłacił J. G. w kwocie 700000 zł dodatkowo J. G. spłacił kwotę 150000 zł -170000 zł na rzecz WAM. Z wyjaśnień oskarżonego T. C. wynika iż pozostało kwotę jako otrzymał z tytułu zbycia tego lokalu zajął poborca skarbowy. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego T. C. wynika iż po sprzedaży tego lokalu płacił jeszcze od końca 2010 r. na rzecz K. J. A. należności z tytułu czynszu (k. 496-497 , k. 592 i k. 650) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. C. jako jasnym dokładnym i logicznym oraz korespondującym z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie , zwłaszcza zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków: J. A. , J. G. i B. A. w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznania tych świadków . Z wyjaśnień oskarżonego T. C. wynika wprost iż jakie było jego zadłużenie na rzecz firmy (...) oraz z jakich powodów zbył na rzecz firmy (...) lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) oraz jacy wierzyciele zostali spłaceni w wyniku tej transakcji. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego T. C. wynika wprost iż od marca 2010 r. do grudnia 2010 r. płacił na rzecz firmy (...) należności wynikające z umowy najmu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. C. ściśle korespondują z treścią zeznań świadków J. A. i J. G. oraz treścią aktu notarialnego z dnia 30 kwietnia 2010 r. repertorium (...) (k. 286-300) oraz nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 04 maja 2010 r. sygn. akt. X GNc 130/10 (k. 7). Wyżej wskazane fakty potwierdzają prawdziwość wyjaśnień oskarżonego T. C. .

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków: J. A. , J. G. , B. A. , M. C. i E. L. (k. 344, k. 420 v i k. 644) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka J. A. – właściciela firmy (...) z/s w L. wynika w jakich okolicznościach zawarł w dniu 26 maja 2009 r. umowę najmu będącego jego własnością lokalu przy ul. (...) w L. najmu z firmą (...) z/s w P.. Lokal przy ul. (...)

miał powierzchnię ok. 407,5 m² i miesięczny czynsz z tytułu wynajmu tego lokalu wynosił 32314,75 zł, umowa zaś została zawarta na okres 60 miesięcy. Z dalszych zeznań świadka J. A. wynika iż do listopada 2009 r. oskarżony T. C. regularnie płacił czynsz z tytułu umowy najmu. W listopadzie 2009 r. oskarżony T. C. przestał płacić czynsz tłumacząc to przejściowymi problemami finansowymi. Z dalszych zeznań świadka J. A. wynika iż wobec powyższego skierował do sądu pozew o zapłatę i w dniu 04 maja 2010 r. został wydany nakaz zapłaty na kwotę 114061,21 zł z tytułu nie zapłaconego czynszu za okres od listopada 2009 r. do lutego 2010 r. W marcu 2010 r. oskarżony T. C. zaczął ponownie płacić czynsz z tytułu umowy najmu i czynsz za okres od marca do sierpnia 2010 r. był zapłacony w całości mimo opóźnień. Natomiast czynsz za miesiąc styczeń 2010 r. oskarżony T. C. opłacił z opóźnieniem. Świadek J. A. wskazał iż tytułu niewiązania się przez oskarżonego T. C. z umowy najmu poniósł straty w łącznej kwocie 196238,03 zł, zaś oskarżony wyprowadził się z jego lokalu w październiku 2010 r. (k. 39-40 i k. 51v).

Świadek B. A. w swoich zeznaniach wskazał iż jego syn J. A. od momentu gdy skończył 17 lat często przebywa za granicą i to on reprezentuje firmę syna na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Świadek B. A. opisał jak wyglądały spotkania z oskarżonym odnośnie zapłaty przez niego zaległości czynszowych i kwestii związanych z eksploatacją techniczną tego lokalu (k. 316 i k. 597).

Z zeznań świadka J. G. – współnika (...), J. G. z/s w P. wynika iż zadłużenie firmy (...) z/s w P. wobec jego firmy w roku 2009 i 2010 r. wynosiło około 500000 zł. Następnie świadek opisał jak wyglądała transakcja nabycia przez (...), J. G. z/s w P. od oskarżonego i jego żony lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) i jakie należności w związku z tą transakcją zostały spłacone przez jego firmę (k. 283v-285 i k. 597-598).

Z zeznań świadka M. C. – żony oskarżonego T. C. wynika iż z jakich powodów został sprzedany przez nią i przez męża lokal w W. przy ul. (...). Z zeznań tego świadka wynika iż od męża wie iż kwota ze sprzedaży tego lokalu została przez niego przekazana na spłatę zaległości jego firmy. Ponadto świadek M. C. wskazała iż sprzedaż tego lokalu miała na celu ratowanie firmy męża (k. 305 i k. 643-644).

Natomiast z zeznań świadka E. L. wynika iż prowadziła ona obsługę księgową firmy (...) z/s w P. do końca działalności tej firmy. Świadek E. L. wskazała iż na koniec roku 2009 firma (...) z/s w P. miała stratę w wysokości 53292,56 zł. Świadek nie był w stanie określić jaka była sytuacja tej firmy na dzień 30 kwietnia 2010 r., jednak pod koniec 2010 r. ta firma w jej ocenie znajdowała się w sytuacji grożącej upadłością (k. 344, k. 420 v i k. 644).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek E. C. matka oskarżonego T. C. na podstawie art. 182 k.p.k. odmówiła składania zeznań (k. 643).

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 08 kwietnia 2013 r. (k. 543-551) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 08 kwietnia 2013 r. wynika iż stan psychiczny oskarżonego T. C. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony T. C. może brać udział w postępowaniu sądowym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, które zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 300 § 1 k.k. karze podlega, kto w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku. Usuwanie polega na zmianie miejsca przechowywania składników majątkowych (Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 461; Majewski (w:) Zoll III, s. 691). Odmienne Zawłocki, który jest zdania, że chodzi tu nie tylko o fizyczne przesunięcie, ale na przykład o elektroniczne transakcje finansowe, a także że usuwanie sprowadza się do pozbycia się majątku (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 1241). Ukrywanie polega na umieszczeniu rzeczy ruchomej w takim miejscu, że odnalezienie jej jest utrudnione, albo na zatajeniu miejsca, gdzie rzecz się znajduje, bądź faktu samego istnienia lub posiadania rzeczy (Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 122; tenże (w:) Zoll III, s. 691; Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462; Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 1241-1242). Zbywanie polega na rozporządzeniu rzeczą lub prawem majątkowym, przy czym chodzi wyłącznie o rozporządzenia prawnie ważne, bowiem w wypadku rozporządzenia nieważnego nie ma zagrożenia dla zaspokojenia wierzycieli. W takim wypadku sprawca ponosi odpowiedzialność za usiłowanie. W wypadku kiedy zbycie rzeczy lub prawa majątkowego zostało dokonane bez zachowania wymaganej dla ważności formy czynności prawnej (np. aktu notarialnego), zachodzi tu usiłowanie nieudolne ze względu na użycie środka niezdatnego do popełnienia czynu zabronionego (Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 122; tenże (w:) Zoll III, s. 692). Darowanie polega na nieodpłatnym przekazaniu lub nieodpłatnym nieodebraniu rzeczy lub prawa majątkowego (Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462; Majewski (w:) Zoll III, s. 695). Nie wydaje się, aby konieczne było zawężanie tego znamienia do darowizny w rozumieniu art. 888 i n. k.c. (trafnie zwraca na to uwagę Majewski (w:) Zoll II, s. 695). Znamiona „niszczenia” i „uszkadzania” należy wyklądać tak jak na gruncie art. 288 § 1 k.k. (Skorupka, Karnopravna..., s. 295-296; podobnie Ratajczak, Ochrona..., s. 61 i Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 382; tenże (w:) Zoll III, s. 695; nieco odmiennie Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462). Obciążaniem jest przyjmowanie przez dłużnika zobowiązań majątkowych albo zabezpieczanie już istniejących zobowiązań na składnikach majątku. Pozorne obciążanie to podejmowanie fikcyjnych czynności, na mocy których składnik majątkowy zostaje obciążony tylko formalnie (Pracki, Nowe..., s. 27; Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462); Majewski (w:) Zoll III, s. 695-697).

Wskazane zachowania stanowią czyn zabroniony, jeżeli zostaną podjęte w sytuacji grożącej dłużnikowi upadłości lub niewypłacalności. Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 1112) upadłość ogłasza się w sytuacji, kiedy dłużnik staje się niewypłacalny. Niewypłacalność natomiast to sytuacja, w której dłużnik nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań (art. 11 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego). Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje (art. 11 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego). Nie chodzi tu o przejściowy brak środków finansowych, lecz o taki stan majątku, że pasywa przewyższają aktywa lub brak jest możliwości zbycia aktywów celem zapłaty długów (Korzonek, Prawo..., s. 14; Makarewicz, Kodeks, s. 630-631; Górniok (w:) Górniok i in., t. 2, s. 463). Nie jest konieczne, aby upadłość lub niewypłacalność rzeczywiście nastąpiły. Wystarczy, jeżeli powstanie stan zagrożenia nimi. Wydaje się, że zagrożenie to pojawia się wtedy, kiedy istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia niewypłacalności lub upadłości, przy czym niekoniecznie stany te muszą wystąpić w bliskiej przyszłości (tak Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 128; tenże (w:) Zoll III, s. 710-711). Odmienne Górniok (Górniok i in., t. 2, s. 463; Pracki, Nowe ..., s. 29). Udaremnione lub uszczuplone roszczenie winno mieć charakter pieniężny. Nie ma natomiast znaczenia, czy w czasie popełnienia czynu jest ono wymagalne (Górniok (w:) Górniok i in., t. 2, s. 461).

Przestępstwo z art. 300 § 1 k.k. ma charakter skutkowy. Skutkiem jest udaremnienie lub uszczuplenie zaspokojenia roszczeń wierzycieli. Przedmiotem czynności wykonawczej są składniki majątku dłużnika. Są nimi prawa majątkowe oraz rzeczy o wartości majątkowej, tzn. możliwej do wyrażenia w pieniądzu. Sprawcą czynu z art. 300 § 1 k.k. mogą być tylko dłużnik, a także osoba, która na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami majątkowymi innej osoby prawnej, fizycznej, grupy osób lub podmiotu niemającego osobowości prawnej. Osoba taka na mocy art. 308 k.k. odpowiada tak jak dłużnik lub wierzyciel. Jest to przestępstwo indywidualne właściwe. W doktrynie i orzecznictwie wypowiedzany jest pogląd, że może być sprawcą tego przestępstwa dłużnik, który nie prowadzi działalności gospodarczej; wystarczające jest, aby istniejące zobowiązanie wynikało z działalności gospodarczej. Dlatego przyjmuje się, że omawiany czyn może popełnić każdy dłużnik, natomiast wierzyciel powinien być podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, przynajmniej w chwili powstania zobowiązania (tak uchwała SN z dnia 20 listopada 2000 r., I KZP 31/00, OSNKW 2001, nr 1-2, poz. 5, z glosami: Skorupki, OSP 2001, z. 10, poz. 145; Górniok, OSP 2001, z. 5, poz. 75, i Majewskiego, OSP 2001, z. 5, poz. 75, oraz Wiśniewski, Prawnokarna..., s. 29; Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 1273; Górniok, Ochrona..., s. 86). Pogląd ten jednak może budzić wątpliwości. Słusznie zauważa Skorupka (glosa do uchwały..., s. 489), że przyznanie ochrony na podstawie art. 300 § 1 k.k. tylko podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą stanowi uprzywilejowanie kontrahenta i tak silniejszego gospodarza. Dlatego należy podzielić prezentowany przez tego autora pogląd, że zarówno pokrzywdzony, jak i sprawca winni być podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą. Za taką wykładnią przemawia umiejscowienie komentowanego przepisu w rozdziale zawierającym przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu. Strona podmiotowa czynu z art. 300 § 1 k.k. polega na umyślności w obu postaciach zamiaru (tak Marek Kulik - Komentarz do art. 302 Kodeksu karnego).

Natomiast z treści art. 302 § 1 k.k. wynika iż każe podlega, kto, w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłaca lub zabezpiecza tylko niektórych, czym działa na szkodę pozostałych. Przedmiotem ochrony czynów zabronionych w tym przepisie są interesy wierzycieli, a także zasady prawidłowego obrotu. Czynność sprawcza czynu zabronionego w art. 302 § 1 k.k. polega na spłacaniu lub zabezpieczaniu roszczeń tylko niektórych wierzycieli ze szkodą dla pozostałych. Spłacaniem wierzyciela jest każde zaspokajanie jego roszczeń majątkowych, zarówno pieniężnych, jak i niepieniężnych. Nie ma znaczenia, czy roszczenia te zostały zaspokojone w całości, czy w części. Zabezpieczaniem są wszelkie czynności zmierzające do zapewnienia wierzycielowi zaspokojenia jego roszczeń w przyszłości. Należą do nich np. ustanowienie zastawu, hipoteki, poręczenia. Spłacane lub zabezpieczane roszczenie faworyzowanego wierzyciela winno istnieć w rzeczywistości. Jeżeli nie istnieje, możliwa niekiedy jest odpowiedzialność za czyn z art. 300 § 2 k.k. . Jeżeli sprawca faworyzuje niektórych wierzycieli, jednak dysponuje majątkiem na spłacenie pozostałych, nie ponosi odpowiedzialności, ponieważ nie działa wówczas na ich szkodę. Przestępstwo z art. 302 § 1 k.k. ma charakter formalny. Nie jest konieczne, by pokrzywdzeni wierzyciele ponieśli jakąkolwiek szkodę (tak Marek Kulik - Komentarz do art. 302 Kodeksu karnego).

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji, gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej. W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy, który polega na tym, że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej, sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony T. C. nie wypełnił znamion czynu zabronionego opisanego w art. 300 § 1 k.k. w zb. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. . Należy zauważyć iż działanie oskarżonego T. C. polegające na sprzedaży wspólnie z ze swoją żoną w dniu 30 kwietnia 2010 r. należących do nich udziałów po 1/2 części w lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) firmie (...), J. G. z/s w P. miało na celu zapewnienie płynności finansowej firmy (...) z/s w P. i spłaty wszystkich wierzycieli tej firmy. Fakt ten wynika wprost z treści umowy sprzedaży zawartej w Kancelarii Notarialnej w W. przy ul. (...) lok. 3 repertorium (...) pomiędzy T. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod firma (...) z/s w P. i jego żoną M. C. a T. G. i J. G. wspólnikami (...), J. G. z siedzibą w P.. Należy wskazać iż umowa ta została zawarta przed wydaniem w dniu 04 maja 2010 r. przez Sąd Okręgowy (...) nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym

sygn. akt X GNC 130/10 w którym zasądzono zasądził od T. C. na rzecz J. A. kwotę 114061,21 zł z ustawowymi odsetki oraz koszty postępowania , który uprawomocnił się w dniu 08 czerwca 2010 r. (k. 7). Ponadto w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej dla tego lokalu w dziale IV wpisami 4 hipotek , natomiast w dziale III zamieszczona była wzmianka o toczącej się egzekucji w sprawie KM 111/10 . W takiej sytuacji tylko (...) , J. G. z siedzibą w P. złożył propozycję zakupu tak obciążonego lokalu zobowiązując się do spłaty wierzytelności obciążających ten lokal . Pieniądze uzyskane przez oskarżonego T. C. z tytułu sprzedaży swojego udziału w wysokości 1/2 części w tym lokalu zostały przez niego wykorzystane na spłatę pozostałych wierzycieli w tym wierzytelności firmy (...) z/s w L. zwianych z umową najmu lokalu użytkowego ul. (...) w L.. Należy wskazać iż oskarżony T. C. zapłacił w okresie od marca do sierpnia 2010 r. z tytułu zawartej z firmą (...) z/s w L. umowy najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w L. łączną kwotę 210752,85 zł (która zastała przez J. A. zaliczona jako czynsz za styczeń 2010 r. oraz jako czynsz za okres od marca do sierpnia 2010 r.) . Ponadto wobec braku środków koniecznych do dalszej zapłaty czynszu wynikającego z umowy najmu w kwocie 32607,55 zł miesięcznie w październiku 2010 r. oskarżony T. C. wyprowadził się z wynajmowanego lokalu przy ul. przy ul. (...) w L. . Tym samym nie można stwierdzić iż działanie oskarżonego T. C. polegające na zbyciu w dniu 30 kwietnia 2010 r. swojego udziału 1/2 części w lokalu niemieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...) firmie (...) , J. G. z/s w P. miało na celu udaremnienie lub uszczuplenie zaspokojenia roszczeń wierzycieli . Działanie oskarżonego T. C. miało na celu uzyskanie środków finansowych na spłatę wszystkich wierzycieli i uregulowanie bieżących zobowiązań. Należy wskazać iż zachowanie takie stanowiło by czyn zabroniony, jeżeli zostało podjęte w sytuacji grożącej dłużnikowi upadłości lub niewypłacalności. W niniejszej sprawie miało ono na celu przywrócenie płynności finansowej (...) T. C. z/s w P. i spłatę bieżących oraz przyszłych zobowiązań w tym wynikających z umowy najmu lokalu użytkowego ul. (...) w L. zawartej z firmą (...) z/s w L. . Tym samym działanie oskarżonego T. C. nie miało na celu działania na szkodę pozostałych wierzycieli w tym K. J. A. z/s w L..

Tym samym wobec braku realizacji przez oskarżanego T. C. znamion czynów z art. 300 § 1 k.k. w zb. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu .

Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.